

af de dårlige Konjunkturer paa Landejendomme, der have ført til, at en stor Mængde Ejendomme ere komne under Hammeren, som man kalder det, og særlig altsaa ved Tvangsauktioner. Men naar man vil anfille en Beregning over det rimelige Resultat af en Forandring i Skattelovgivningen paa dette Punkt, maa man, forekommer det mig, ikke udelukkende se paa et enkelt Aar, hvor der har været ekstraordinære Forhold til Stede, men lade Blikket gaa lidt videre om. I saa Henseende tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, at for det sidste Jemaar, for hvilket der foreligger et statistisk opgjort Resultat, nemlig i Jemaaret 1881—85, har Forholdet været dette, at der omtrent i Gennemsnit om Aaret har været 10,500 Auktioner over faste Ejendomme og Løsøre. Den aldeles overvejende Del har været Løsøre, saa der er kun omtrent 2,600 tilbage af Auktioner over faste Ejendomme, og af disse har over $\frac{1}{4}$ været frivillige og knap $\frac{3}{4}$ tvungne. Det er et Resultat, som afviger noget fra det, som den højtærede Minister opgav som Resultatet af det sidste Aar. Jeg nævner kun dette, fordi jeg antager, at den højtærede Minister er enig med mig deri, at med den Slags Beregninger maa man som sagt ikke fæste Blikket ensidigt paa et enkelt Punkt.

Jeg skal dernæst overfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtreds (Taubert), gøre en Bemærkning, som det egentlig undrer mig, at han gjorde mig det nødvendigt at gøre, nemlig, at det er en ren Fejltagelse, naar man mener, at Eftergivelsen af Halvprocentafgiften ved Tvangsauktioner, det vil sige ved Tvangsauktioner, naar en Panthaver overtager Ejendommen gennem Udløgsfæde, skulde være en Kapitalislag og kun kommer Kapitalisten til Gode. Det ærede Medlem erkendte jo selv, at man i alt Fald maatte tage Smaakapitalister med, og deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Men Hovedsagen er jo, at man ikke uden mærkværdig Blindhed kan opfatte Sagen saaledes, at det er noget, der kun interesserer Kapitalister, hvorledes det forholder sig med Realkrediten. Det ærede Medlem veed naturligvis fuldkommen saa godt som jeg, at det vilde være en meget uheldig Ting for Ejendomsbesidderne i Almindelighed, og deres Ejendomme i Særdeleshed, dersom vi havde en Lovgivning, som i høj Grad vanskeliggjorde Prioritetsudlaan i faste Ejendomme. Under jo bedre Vilkaar man stiller Panthaverne i Henseende til at blive fyldestgjorte for deres Fordringer i Panterne, desto mere kommer man i Virkeligheden Ejendomsbesidderne til Hjælp, og jo flere

Byrder man lægger paa Udlaanene, desto mere komme Ejendomsbesidderne til at lide derunder. Til syvende og sidst er det dem, det gaar ud over, naar der lægges Byrder paa Panthaverne. Men i øvrigt begærede jeg nærmest Ordet for at give Svar paa et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtreds (Bust) henvendte til mig. Jeg kunde fristes til at sige, at han fortjente egentlig ikke noget Svar i Følge den Maade, han indledede sit Spørgsmaal paa. Det synes mig unægtelig, at den Omstændighed, at jeg mener, at man vil saa mere praktisk nyttigt Udbytte ved at anvende Besparelsen paa Halvprocentafgiften paa en Maade end paa en anden Maade, ikke indeholder nogen rimelig Anledning for det ærede Medlem til at tage mig under Behandling som Taler og Handlingsmand og ikke blot mig, men ogsaa det salig afdøde nationalliberale Parti. Nu har han imidlertid gjort det, og jeg skal ikke beklage mig derover. Naar han altsaa bebrejder mig, at jeg er en Talens Mand og ikke en Handlingens Mand, veed jeg unægtelig ikke, paa hvilken anden Maade man skal handle, naar man er Medlem af Rigsdagen, end ved at yde sit Bidrag til de foreliggende Sagers Behandling, tage Ordet for de Forslag, man anser for gode, og mod dem, man anser for mindre gode, og saa fremdeles. Egentlig store Handlinger synes jeg ikke, der bliver Lejlighed til. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem anser sig selv i Modsetning til mig for en stor Handlingens Mand. Hvis han gør det, kunde det egentlig interessere mig at vide, hvad det er for Handlinger, Geninger og Bedrifter, han har udøvet i den Henseende forskelligt fra mig. Han maa nu ikke tage mig det ilde op, at jeg siger det i Modsetning til, hvad han sagde om mig, at han ogsaa forekommer mig at være en Talens Mand. Det forekommer mig, at han har endogsaa en vis Force i skrap Tale. Han har jo efterhaanden erhvervet sig Privilegium paa Frisprog her i Tinget. Om der ved Siden deraf har været en Handling, en Energi til Stede, veed jeg ikke; det skal jeg ikke udtale mig om; jeg har ikke haft Lejlighed til at erfare det. Det forekommer mig ikke, at denne Personlighed havde været nødvendig for at indlede det Spørgsmaal, han gjorde til mig, men jeg skal nu ikke desto mindre svare det ærede Medlem. Det er min Mening, at det var langt forstandigere, om man havde stillet Forslag om at afskaffe hele Halvprocentafgiften, end at stille det Forslag, som man har stillet om at indskrænke den fra $\frac{1}{2}$ pCt. til $\frac{1}{3}$ pCt. Jeg tror, det havde været meget forstandigere og vilde langt